

Jette Gottlieb (EL):

Selv om vi i Enhedslisten er modstandere af mange af elementerne og også af de stramninger, der ligger i forslaget til førtidspension, så er vi ikke imod det rummelige arbejdsmarked, og derfor kan vi også godt støtte forslaget om sociale klausuler. Vi synes faktisk, det er naturligt, at man stiller krav om sociale hensyn, når man giver offentlige tilskud.

Men vi ser det også gerne udviklet så langt, at man f.eks. ved offentlige byggerier stiller krav om, at der ansættes ledige personer med skånebehov som en forudsætning for en kontraktindgåelse. Så vi håber, at forslaget også kan udvides til at omfatte den type af offentlige tilskud, ligesom vi også i fremtiden kunne tænke os at være parate til at støtte parallelle forslag, der lægger op til uddannelsesklausuler, altså at man ved udbud eller tilsvarende lægger op til, at det kræver, at der foretages en uddannelsesindsats i de virksomheder, der skal varetage opgaverne.

Men Enhedslisten kan altså godt støtte den her del af forslaget.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror, det var ikke mindst fru Yvonne Herlev Andersen, som præciserede, at de nye tanker omkring det rummelige arbejdsmarked måske er et af de allervigtigste projekter, som vi som parlamentarikere står over for, fordi det handler om at tænke på en anden måde. Det handler om at skabe rum, det handler om at skabe plads til dem, der i dag ikke er plads til på arbejdsmarkedet. Det gør det af hensyn til de personer, og det gør det af hensyn til samfundet, som har brug for deres indsats.

Jeg synes, at det er glædeligt her at konstatere, at i cirka det års tid, hvor jeg har haft fornøjelsen at være socialminister, har paletten af instrumenter, som et bredt flertal i Folketinget har været med til at skabe for dem, som så skal skabe det rummelige arbejdsmarked derude i det virkelige liv, været overordentlig stor.

Dette omkring de sociale klausuler er et af elementerne, som jeg selv anser for at være en endog særdeles vigtig brik. Jeg tror, den måde, det er formuleret på her som en kan-mulighed, vil inspirere mange af de positive elementer, der er derude, til også at udnytte den mulighed.

Jeg kunne forstå specielt på Venstre og De Konservative, at proceduren var faldet dem lidt for brystet, og det kan man selvfølgelig altid diskutere. Jeg indrømmer meget gerne, at procedurer i dansk folkestyre er utrolig vigtige; jeg har

somme tider en fornemmelse af, at det er 90 pct. procedurer og 10 pct. politik, men sådan er det nu nok ikke.

Men jeg bemærkede, at da de to ordførere var kommet over det, så var der gennemgående også her tilfredshed med forslaget. Selvfølgelig skulle der kigges lidt i forhold til foreninger og den slags, og det er jeg enig i, for det her handler ikke om at genere nogen, det handler om at give nogle muligheder; det er det, hele forslaget er gennemstyret af.

Derfor håber jeg også meget, at efterhånden som udvalgsarbejdet skrider frem og også fru Aase D. Madsen får lejlighed til at komme endnu dybere ned i det, at fru Aase D. Madsen så ved anden behandling formodentlig vil komme herop på talerstolen og undskylde, at hun brugte ordet revolverpolitik, for det har ikke noget med det at gøre.

Det har noget at gøre med nogle gode intentioner om at aktivere nogle gode kræfter. Det er det, der ligger i hele det her forslag, nogle muligheder, som jeg er helt sikker på at de mange gode kræfter derude vil udnytte, og så har Folketinget endnu en gang givet nogle vigtige instrumenter til aktørerne derude, til arbejdsmarkedets parter, til kommunerne, til amterne, til de organisationer, som også spiller en vigtig rolle her.

Så jeg skal takke Folketinget for de venlige ord og medvirke til, at udvalgsarbejdet vil gå nemt og gnidningsfrit.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ministeren omtalte min udtalelse om revolverpolitik, og så sagde ministeren, at det var jo for at aktivere de gode kræfter.

Men dertil vil jeg så sige, at ministeren faktisk siger: Jeg peger på dig med revolveren, men jeg agter altså ikke at bruge den. For ellers indskrev man vel ikke tvangsdelen her i forslaget.

Så er der noget, jeg gerne vil spørge om, og det har jeg spurgt om mange gange, når der kommer et lovforslag i socialministerens ressort. Jeg sidder her med høringssvarene, dem har jeg fået i morges, og høringssvarene er dateret tilbage i december og november måned.

Jeg ved ikke, om høringssvarene har været indkaldt i anden politisk anledning, men selv om de har det, har jeg efterlyst høringssvarene i ca. 14 dage. Så det er jo underligt, når de er dateret helt tilbage i december, november måned, at de først skal ligge her til morgen. Det fatter jeg